

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **S. A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2007, č. j. OAM-10-145/LE-05-07-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2007, č. j. 46 Az 9/2007 - 102,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce S. A. M. (poznámka NSS: v některých dokladech i vlastních podáních označován také jako S. A. M.) jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Stěžovatel v žalobním řízení využil svého práva podle § 35 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), nechal se tedy zastoupit právnickou osobou, k jejímž činnostem, uvedeným ve stanovách, patří poskytování právní pomoci uprchlíkům. Napadené rozhodnutí krajského soudu bylo podle § 42 odst. 2 s. ř. s. zástupci stěžovatele doručeno dne 12. 11. 2007. Dne 5. 12. 2007 podal stěžovatel osobně u krajského soudu svou kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení rozsudku krajského soudu zástupci stěžovatele, tedy pondělí 12. 11. 2007. Poslední den lhůty tak připadá na pondělí 26. 11. 2007, kdy také lhůta k podání

kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná u soudu dne 5. 12. 2007 je tak podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně senátu